371R1524

Nr L 160/16 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING 17.7.71

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 1524/71

av den 16 juli 1971

om närmare bestämmelser om stöd för privat lagring av lin- och hampfibrer

DE EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1308/70[1] av den 29 juni 1970 om den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa, särskilt artikel 5.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Rådets förordning (EEG) nr 1172/71[2] av den 3 juni 1971 fastställer allmänna bestämmelser om stöd för privat lagring av lin- och hampfibrer. Närmare bestämmelser om beviljandet av detta stöd bör fastställas.

För att uppnå syftet med stödet bör detta lämpligen endast beviljas till de fiberägare som genom sin tidigare verksamhet och yrkeserfarenhet kan garantera att lagringen kommer att ske på ett lämpligt sätt och som har ändamålsenliga lokaler.

Vid fastställandet av de minimikvantiteter som krävs för avtalen bör hänsyn tas till strukturen på de företag som producerar och avsätter fiber.

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av stödsystemet och bidra till effektiviteten, bör avtalen slutas under i stort sett likartade former inom hela gemenskapen och vara tillräckligt exakta så att varorna i fråga kan identifieras.

Med hänsyn till handelspraxis bör avvikelser från den överenskomna kvaliteten tillåtas inom vissa marginaler.

Enhetliga bestämmelser om fastställande och utbetalning av stödbeloppen bör antas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för lin och hampa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Denna förordning fastställer närmare bestämmelser för beviljande av lagringsstöd till lin och hampa.

Artikel 2

De lagringsavtal som avses i artikel 5 i förordning (EEG) nr 1308/70, i det följande kallade avtalen, skall endast ingås mellan innehavare av fibrer med ursprung inom gemenskapen

a) som är näringsidkare inom lin- och hampsektorn och, när det gäller hampa, är officiellt registrerade som sådana i en medlemsstat, och

b) som har lämpliga lagerlokaler.

Artikel 3

1. Avtal får endast ingås för lin och hampa

a) som är av fullgod och marknadsmässig kvalitet,

b) som bevisligen har odlats inom gemenskapen, och

c) som har varit föremål för rapportering i enlighet med artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 1523/71[3].

2. Minimikvantiteten skall vara 10 000 kg för lin och 2 500 kg för hampa.

(1) EGT nr L 146, 4.7.1970, s. 1.
(2) EGT nr L 123, 5.6.1971, s. 7.
(3) EGT nr L 160, 17.7.1971, s. 14.

Artikel 4

1. Avtalet skall innehålla följande uppgifter:

a) Innehavarens namn och adress.

b) Interventionsorganets namn och adress.

c) Lagringsort.

d) Art, ursprung, kvalitet (långa eller korta fibrer) och kvantitet av den produkt som skall lagras.

e) Stödbeloppet.

f) Datum för avtalets verkställande utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 8.2 b i förordning (EEG) nr 1172/71.

2. Enligt avtalet är lagerinnehavaren skyldig

a) att på egen risk och bekostnad lagra den avtalade kvantiteten och förvara den inom fastställda tidsgränser.

b) att förvara produkterna i lätt identifierbara partier.

c) att varje månad till interventionsorganet meddela sitt innehav av kvantiteter fibrer med ursprung inom gemenskapen.

d) att när som helst låta interventionsorganet kontrollera att skyldigheterna enligt avtalet uppfylls.

3. Skyldigheten att lagra den avtalade kvantiteten skall anses vara fullgjord när minst 95 % och högst 105 % av kvantiteten har tagits in i lager.

Artikel 5

Stödbeloppet skall fastställas månadsvis och per 100 kg. Stödet skall stå i relation till den nettovikt som har registrerats vid intagning i lager.

Artikel 6

Stödet skall betalas ut senast åtta veckor efter avtalets upphörande.

Artikel 7

1. Med undantag för force majeure skall stödet inte betalas ut om innehavaren inte fullgör sina skyldigheter enligt avtalet.

2. Vid force majeure skall interventionsorganet avgöra vilka åtgärder som behöver vidtas med hänsyn till de omständigheter som åberopats. Dessa åtgärder kan bland annat bestå i utbetalning av stöd i förhållande till faktiskt lagrad kvantitet och faktisk lagringstid.

Medlemsstaterna skall regelbundet meddela kommissionen vilka omständigheter som de anser vara fall av force majeure och vilka åtgärder de vidtagit till följd av dessa.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna skall meddela till kommissionen sina standardblanketter för avtal.

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att uppfylla avtalsskyldigheterna.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juli 1971.

På kommissionens vägnar
Franco M. MALFATTI
Ordförande